บทที่ 3

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการศึกษาเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ของนักเรียน" ในบทนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะส่วนบุคคล ประสบการณ์ของบุคคล และความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์แบบถดถอยโลจิสติก (Logistic regression) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุ (Multiple regression) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อระดับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การนำเสนอลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น ลักษณะของบุคคล และ ประสบการณ์ของบุคคล นำเสนอโดยการใช้ การกระจายความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด

จากข้อมูลการสำรวจการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอ็ชไอวี กลุ่มนักเรียน ซึ่งมีนักเรียนที่ตกเป็นกลุ่มประชากรตัวอย่างจำนวน ทั้งสิ้น 53,010 ราย ในส่วนของการนำเสนอลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะนำเสนอให้เห็นภาพชัดเจนถึงการกระจายความถี่ และอัตราร้อยละของคำตอบของแต่ละตัวแปรรวมทั้งการไม่ตอบด้วย ส่วนตัวแปรที่สามารถนำเสนอค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานได้นั้น ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ โดย ตัดจำนวนผู้ที่ไม่ตอบออกแล้ว ซึ่งมีรายละเอียดของตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ลักษณะของบุคคล

ลักษณะของบุคคล ประกอบด้วยตัวแปร เพศ อายุ การศึกษา และการพักอาศัยปัจจุบัน โดยนำเสนอรายละเอียดไว้ดังตารางที่ 1

1.1.1 เพศ

กลุ่มตัวอย่างของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 54.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 45.9)

1.1.2 อายุ

กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย (Mean) คือ 15.4 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) เท่ากับ 1.7 อายุต่ำสุด คือ 10.0 ปี อายุสูงสุด คือ 26.0 ปี ค่ามัธยฐาน (Median) เท่ากับ 16.0 และเมื่อพิจารณาสัดส่วนในแต่ละกลุ่มอายุพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15-17 ปี ร้อยละ 59.6 และ 12-14 ปี ร้อยละ 36.4

1.1.3 การศึกษา

สัดส่วนของนักเรียนในแต่ละระดับชั้นมีค่าใกล้เคียงกัน โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 2 จะมีสัดส่วนสูงกว่าระดับอื่น ๆ เล็กน้อย รองลงมาคือ การศึกษา ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 และระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 5 (ร้อยละ 36.6 เปรียบเทียบกับร้อยละ 32.1 และ 31.3 ตามลำดับ)

1.1.4 การพักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นหรืออยู่ตามลำพัง

ในด้านการพักอาศัยในปัจจุบันนั้น พบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ร่วมกับบิดาหรือมารดา กล่าวคือ กว่าร้อยละ 83 ของกลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับบิดาและมารดาหรือพักกับอยู่กับคนในคนหนึ่ง รองลงมา คือ พักอาศัยอยู่กับญาติ (ลุง ป้า น้า อา) ตามด้วยพักอยู่กับบุคคลอื่น ๆ หรือพักอยู่ตามลำพัง (ร้อยละ 10.4 และ 3.2 ตามลำดับ)

1.2 ประสบการณ์ของบุคคล

ประสบการณ์ของบุคคล ประกอบด้วยตัวแปร การใช้อินเตอร์เนตสื่อลามก/ เวบไซต์โป๊ การดูสื่อลามกวีดีโอ/ หนังสือโป๊ การใช้สารเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ และความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ โดยนำเสนอรายละเอียดไว้ดังตารางที่ 1

1.2.1 การใช้อินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊ หรือการดูวีดีโอ/ หนังสือโป๊

พบว่านักเรียนที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.5 ของที่เคยใช้อินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊ หรือการดูวีดีโอ/ หนังสือโป๊ จากการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่น่าสังเกตว่า การมีประสบการณ์การดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ มีสัดส่วนสูงกว่าการใช้อินเตอร์เนตสื่อลามก/ เวบไซต์โป๊ เพราะนักเรียนสามารถเข้าถึงใช้อินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊ หรือการดูวีดีโอ/ หนังสือโป๊ได้ง่าย

1.2.2 การใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์

ในรอบ12 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนเคยใช้สารเสพติดก่อนร่วมเพศหรือไม่ จากการวิเคราะห์เบื้องต้นพบว่านักเรียนที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่หรือประมาณร้อยละ 94.3 รายงานว่าไม่เคยใช้สารเสพติด มีเพียงประมาณ ร้อยละ 5.3 เท่านั้น ที่เคยใช้เสพติดบางครั้งหรือทุกครั้งก่อนมีเพศสัมพันธ์

1.3 ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์

คะแนนเกี่ยวกับโรคเอดส์ ได้มาจากข้อคำถามทั้งหมด 8 ข้อ และได้มีการทดสอบความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือแล้ว โดยสำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข โดยใช้ข้อมูลแบบสอบถาม สำหรับนักเรียนชาย และแบบสอบถามสำหรับนักเรียนหญิง ข้อที่ 301-308 หากตอบคำถามถูกจะได้ข้อละ 1 คะแนน รวมเป็นคะแนนเต็ม 8 คะแนน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ ค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 5.3 คะแนน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) เท่ากับ 1.2 คะแนนต่ำสุด (Min) เท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุด (Max) เท่ากับ 8.0 คะแนน และมีค่าคะแนนมัธยฐาน (Median) เท่ากับ 5.0

เมื่อแยกพิจารณาถึงความรู้และความตระหนักตามรายข้อคำถาม ข้อคำถามที่นักเรียนยังมีความรู้มีความเข้าที่ไม่ถูกต้องในสัดส่วนค่อนข้างสูง คือ ยุงสามารถเป็นพาหะของโรคเอดส์มาสู่คน (ร้อยละ 45.3 ตอบผิด) และการกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถทำให้ติดเชื้อเอดส์ได้ (ร้อยละ 40.5 ตอบผิด)(ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 การแจกแจงความถี่ และร้อยละ ของตัวแปรอิสระ

			จำนวน(ร้อยละ)
ลักษณะทางประชากร			
เพศ			
ชาย			28,664 (54.1)
หญิง			24,346 (45.9)
รวม (จำนวน)			53,010 (100.0)
อายุ			
ต่ำกว่า 12 ปี			3 (0.0)
12-14			19,242 (36.4)
15-17			31,561 (59.6)
18-20			2,024 (3.9)
20 ปี ขึ้นไป			100 (0.2)
ไม่ตอบ			69 (0.1)
รวม (จำนวน)			100.0 (53,010)
ค่าเฉลี่ย (Mean) = 15.4		ค่ามัธยฐาน (Median) = 16.0	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) = 1.7		ต่ำสุด (Min) = 10.0	สูงสุด (Max) = 26.0

	จำนวน(ร้อยละ)
การศึกษา	
การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาที่ 2	19,424 (36.6)
การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาที่ 5	16,577 (31.3)
การศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2	17,009 (32.1)
รวม (จำนวน)	53,010 (100.0)
การพักอาศัยปัจจุบัน	
พักกับบิดาและมารดา/ พักกับบิดาหรือมารดา	44,259 (83.7)
พักกับญาติ (ลุง ป้า น้า อา)	5,520 (10.4)
เพื่อน หรือ แฟน หรือคนอื่น	1,028 (1.9)
พักอยู่กับบุคคลอื่นๆ	1,715 (3.2)
อยู่คนเดียว	380 (0.7)
ไม่ตอบ	108 (0.2)
รวม (จำนวน)	53,010 (100.0)
เคยใช้อินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊	
ไม่เคย	33,282 (62.9)
เคย	19,626 (37.1)
ไม่ตอบ	102 (0.2)
รวม	53,010 (100.0)
เคยดูวีดีโอ/ หนังสือโป๊	
เคย	29,367 (55.5)
ไม่เคย	23,555 (44.5)
ไม่ตอบ	88 (0.2)
รวม	53,010 (100.0)
เคยใช้อินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊ หรือเคยดูวีดีโอ/ หนังสือโป๊	
เคย	32,020 (60.4)
ไม่เคย	20,870 (39.4)

	จำนวน(ร้อยละ)
ไม่ตอบ	120 (0.2)
รวม	53,010 (100.0)
เคยใช้สารเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์	
ใช้ทุกครั้ง	111 (0.2)
ใช้บางครั้ง	614 (1.2)
ไม่เคยใช้สารเสพติดเลย	51,261 (96.8)
ไม่เคยใช้สารเสพติดก่อนร่วมเพศ	964 (1.8)
ไม่ตอบ	67 (0.1)
รวม	53,010 (100.0)
เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์	
ดื่มทุกครั้ง	250 (0.5)
ดื่มบางครั้ง	2,675 (5.0)
ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เลย	48,592 (91.7)
ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนร่วมเพศ	1,493 (2.8)
ไม่ตอบ	67 (0.1)
รวม	53,010 (100.0)
เคยใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์	
เคย	3,001 (5.7)
ไม่เคย	49,948 (94.2)
ไม่ตอบ	61 (0.1)
รวม	53,010 (100.0)
ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์	
0 คะแนน	3 (0.0)

	จำนวน(ร้อยละ)
1 คะแนน	82 (0.2)
2 คะแนน	634 (1.2)
3 คะแนน	3,101 (5.9)
4 คะแนน	8,992 (17.0)
5 คะแนน	15,505 (29.4)
6 คะแนน	15,714 (29.8)
7 คะแนน	8,024 (15.2)
8 คะแนน	753 (1.4)
ไม่ตอบ	202 (0.4)
รวม	53,010 (100.0)

ค่าเฉลี่ย (Mean) = 5.3 ค่ามัธยฐาน (Median) = 5.0

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) = 1.2 ต่ำสุด (Min) = 0.0 สูงสุด (Max) = 8.0

ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์

ข้อที่ 1 การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ ใช่หรือไม่	
ถูก	49,981 (94.5)
ผิด	2,933 (5.5)
ข้อที่ 2 การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์ เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ได้ ใช่หรือไม่	
ถูก	42,440 (80.2)
ผิด	10,480 (19.8)
ข้อที่ 3 ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คนได้ ใช่หรือไม่	
ถูก	28,948 (54.7)
ผิด	23,964 (45.3)
ข้อที่ 4 การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์ได้ ใช่หรือไม่	
ถูก	31,496 (59.5)
ผิด	21,413 (40.5)

	จำนวน(ร้อยละ)
ข้อที่ 5 คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายแข็งแรงดี อาจเป็นคนที่มีเชื้อเอดส์ได้ ใช่หรือไม่	
ถูก	38,838 (73.4)
ผิด	14,068 (26.5)
ข้อที่ 6 การใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน ทำให้ติดเชื้อเอดส์ได้ ใช่หรือไม่	
ถูก	51,269 (96.9)
ผิด	1,644 (3.1)
ข้อที่ 7 ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอดส์ (ยาต้านไวรัส) ได้ ใช่หรือไม่	
ถูก	32,445 (61.3)
ผิด	20,464 (38.7)
ข้อที่ 8 นักเรียนเคยตรวจเลือดหาเชื้อเอดส์โดยสมัครใจหรือไม่	
ถูก	5,722 (10.8)
ผิด	47,191(89.2)

คะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี

คะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี เป็นดัชนีที่สร้างจากชุดข้อคำถามเพื่อวัดการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัยและเสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี โดยมีข้อคำถามที่แตกต่างกันไประหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ก) การสร้างคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี ของนักเรียนชาย

ในการถามข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศนั้นข้อคำถามของนักเรียนชาย จะเริ่มจาก การมีเพศสัมพันธ์หรือไม่ เป็นคำถามกรอง หากเคยมีเพศสัมพันธ์จะมีข้อคำถามต่อว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ ต่อไปนี้หรือไม่ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาเริ่มจากการเคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ แฟน/คู่รัก หญิงอื่น(คู่นอนชั่วคราว) และการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน

การสร้างคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี จึงได้มาจากการพิจารณา ถึงการเคยมีเพศสัมพันธ์หรือไม่ หรือการเคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลทั้ง 4 ประเภทข้างต้นหรือไม่ และหากมีเพศสัมพันธ์ แล้วมีการป้องกันตนเองด้วยการสวมถุงยางหรือไม่ และสม่ำเสมอมากน้อยเพียงใด (รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5) กล่าวคือ

หากนักเรียนชายที่ตกเป็นตัวอย่างในการศึกษาไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ระบุไว้หรือยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับใครเลย ก็จะได้ 0 คะแนน ในข้อนั้น คือไม่มีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี ซึ่งพบว่ามีถึง 44,077 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.9 และนักเรียนที่ตอบว่าเคยเพศสัมพันธ์ มีจำนวน 8,933 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.9 จำแนกคะแนนเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1) หากนักเรียนชายที่ตกเป็นตัวอย่างในการศึกษาเคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ระบุไว้ใน และสวมถุงยางทุกครั้ง คะแนนพฤติกรรมเสี่ยงก็จะเป็น 1 คะแนน
2) หากนักเรียนชายที่ตกเป็นตัวอย่างในการศึกษา เคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ระบุไว้ใน แต่ละข้อคำถาม และสวมถุงยางบางครั้ง คะแนนพฤติกรรมเสี่ยงก็จะเป็น 2 คะแนน
3) หากนักเรียนชายที่ตกเป็นตัวอย่างในการศึกษา เคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ระบุไว้ใน แต่ละข้อคำถาม และไม่สวมถุงยางเลย คะแนนพฤติกรรมเสี่ยงก็จะเป็น 3 คะแนน

เมื่อได้คะแนนของคำตอบทั้ง 4 ข้อแล้ว จึงนำคะแนนทั้งหมดมารวมกัน โดยมีค่าคะแนนต่ำสุด คือ 0 คะแนน และสูงสุด คือ 12 คะแนน

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ของนักเรียนชาย พบว่า ร้อยละ 21.2 ของนักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์ แล้ว นักเรียนชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการ ส่วนใหญ่สวมทุกครั้ง (ร้อยละ 61.1) นักเรียนชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคู่รัก ส่วนใหญ่ไม่ได้สวมถุงยางอนามัยหรือสวมบางครั้ง (ร้อยละ 73.5) นักเรียนชายเคยร่วมเพศกับหญิงอื่นหรือคู่นอนชั่วคราว (ที่ไม่ใช่หญิงขายบริการทางเพศ ไม่ใช่แฟนหรือคู่รัก) ส่วนใหญ่ไม่ได้สวมถุงยางอนามัยและสวมบางครั้ง (ร้อยละ 63.8) การเคยร่วมเพศ (ทางปากหรือทางทวารหนัก) กับผู้ชายด้วยกัน ส่วนใหญ่ไม่ได้สวมถุงยางอนามัย หรือสวมบางครั้ง (ร้อยละ 53.6) (ตารางที่ 5ก)

จากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์ ส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงค่อนข้างสูง ที่เห็นได้ชัดเจน คือการมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคู่รัก มักจะสวมถุงยางเป็นบางครั้งหรือไม่ได้สวมถุงยางเลย ซึ่งสะท้อนว่านักเรียนยังมีความรู้และพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องการไว้วางใจในแฟนหรือคู่รักโดยไม่ป้องกันตนเอง ก็มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี/ เอดส์ได้เช่นกัน

ตารางที่ 5 การสร้างคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ของนักเรียนชาย

ข้อคำถาม	คะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี			
	*ไม่เคยร่วมเพศ	เคย สวมถุงยางทุกครั้ง	เคย สวมถุงยางบางครั้ง	เคย ไม่เคยสวมถุงยาง
A. **แบบคำถามสำหรับ<u>นักเรียนชาย</u>**				
1. การเคยมีเพศสัมพันธ์กับ**หญิงขายบริการทางเพศ** เช่น โสเภณี นักร้อง เด็กเสิร์ฟ นักเรียน หรือนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา (ข้อ 206-207 สำหรับแบบสอบถามนักเรียนชาย)	0	1	2	3
2. การเคยมีเพศสัมพันธ์กับ**แฟนหรือคู่รัก**ในรอบ12 เดือนที่ผ่านมา (ข้อ 211-212 สำหรับแบบสอบถามนักเรียนชาย)	0	1	2	3
3. การเคยมีเพศสัมพันธ์กับ**หญิงอื่น (คู่นอนชั่วคราว)** ที่ไม่ใช่หญิงขายบริการทางเพศ แฟนหรือคู่รัก ในรอบ12 เดือนที่ผ่านมา (ข้อ 215-216 สำหรับแบบสอบถามนักเรียนชาย)	0	1	2	3
4. การเคยมีเพศสัมพันธ์(ทางปากหรือทางทวารหนัก)กับ**ผู้ชาย**ด้วยกัน ในรอบ12 เดือนที่ผ่านมา (ข้อ 219-220 สำหรับแบบสอบถามนักเรียนชาย)	0	1	2	3
ค่าพิสัยคะแนน (Range) คือ	ต่ำสุด = 0		สูงสุด = 12	

* นักเรียนชายที่ตอบว่าไม่มีคู่รัก (ข้อ 211-212) จะถูกจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกับนักเรียนชายที่ไม่เคยมี เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

ตาราง 5 ก พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ของนักเรียนชาย

คำถาม	จำนวน (ร้อยละ)
1. การเคยมีเพศสัมพันธ์ (คำถามกรอง ข้อ 201)	
เคย	6,069(21.2)
ไม่เคย	22,595(78.8)
รวม	28,664 (100)
2. การเคยร่วมเพศกับ**หญิงขายบริการทางเพศ** เช่น โสเภณี นักร้อง เด็กเสิร์ฟ นักเรียน หรือนักศึกษาที่ขายบริการทางเพศ ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	639 (100)
สวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง	390(61.1)
สวมถุงยางอนามัยบางครั้ง	206(32.3)
ไม่สวมถุงยางอนามัยเลย	42(6.6)
3. การเคยร่วมเพศกับ**แฟนหรือคู่รัก**ในรอบ12 เดือนที่ผ่านมา	3,365(100)
สวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง	891 (26.5)
สวมถุงยางอนามัยบางครั้ง	1,737 (51.6)
ไม่สวมถุงยางอนามัยเลย	736 (21.9)
4. การเคยร่วมเพศกับ**หญิงอื่น (คู่นอนชั่วคราว)** ที่ไม่ใช่หญิงขายบริการทางเพศ แฟนหรือคู่รัก ในรอบ12 เดือนที่ผ่านมา	1,659(100)
สวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง	119 (36.2)
สวมถุงยางอนามัยบางครั้ง	122(37.1)
ไม่สวมถุงยางอนามัยเลย	88(26.7)
5. การเคยร่วมเพศ(ทางปากหรือทางทวารหนัก)กับ**ผู้ชาย**ด้วยกัน ในรอบ12 เดือนที่ผ่านมา	410(100)
สวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง	190(46.3)
สวมถุงยางอนามัยบางครั้ง	119(29.0)
ไม่สวมถุงยางอนามัยเลย	101(24.6)

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ห้องสมุดงานวิจัย

ข) การสร้างคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี ของนักเรียนหญิง มีขั้นตอนการคิดคำนวณ เช่นเดียวกับนักเรียนชาย แต่ในกรณีของนักเรียนหญิงนั้น ในแบบสอบถาม มีข้อคำถามน้อยกว่านักเรียนชาย โดยมีการถามถึง แต่การเคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟน/คู่รัก และการมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่น(คู่นอนชั่วคราว) เท่านั้น ดังรายละเอียดการให้คะแนนในตารางที่ 6

จากนั้นก็ดำเนินการนำเอาคะแนนจากทั้ง 2 ข้อ มาคิดคะแนนรวม โดยมีค่าคะแนนต่ำสุด คือ 0 คะแนน และสูงสุด คือ 6 คะแนน

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ของนักเรียนหญิง พบว่า มีเพียงร้อยละ 11.8 ของนักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ แล้ว นักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคู่รัก ส่วนใหญ่สวมถุงยางอนามัยบางครั้ง ร้อยละ 53.2 นักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์กับชายอื่น (คู่นอนชั่วคราว) ที่ไม่ใช่ แฟนหรือคู่รัก ส่วนใหญ่สวมถุงยางอนามัยบางครั้ง ร้อยละ 64.4 (ตารางที่ 6ก)

ตารางที่ 6 การสร้างคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ของนักเรียนหญิง

ข้อคำถาม	คะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี			
	*ไม่เคยร่วมเพศ	เคย สวมถุงยางทุกครั้ง	เคย สวมถุงยางบางครั้ง	เคย ไม่เคยสวมถุงยาง
B. **แบบคำถามสำหรับนักเรียนหญิง**				
1. การเคยมีเพศสัมพันธ์กับ**แฟนหรือคู่รัก**ในรอบ12 เดือนที่ผ่านมา คู่รักสวมถุงยางหรือไม่ (ข้อ 208-209 ในแบบสอบถามสำหรับนักเรียนหญิง)	0	1	2	3
2. การเคยมีเพศสัมพันธ์กับ**ชายอื่น (คู่นอนชั่วคราว)** ที่ไม่ใช่ แฟนหรือคู่รัก ในรอบ12 เดือนที่ผ่านมา (ข้อ 212-213 ในแบบสอบถามสำหรับนักเรียนหญิง)	0	1	2	3
ค่าพิสัยคะแนน (Range) คือ	ต่ำสุด = 0		สูงสุด = 6	

* นักเรียนชายที่ตอบว่าไม่มีคู่รัก (ข้อ 211-212) จะถูกจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกับนักเรียนชายที่ไม่เคยมี เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

ตารางที่ 6 ก พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ของนักเรียนหญิง

คำถาม	จำนวน (ร้อยละ)
1. การเคยมีเพศสัมพันธ์ (ข้อ 201)	
เคย	2,864(11.8)
ไม่เคย	21,482(88.2)
2. การเคยร่วมเพศกับ**แฟนหรือคู่รัก**ในรอบ12 เดือนที่ผ่านมา คู่รักสวมถุงยางหรือไม่	2,874(100)
สวมทุกครั้ง	486 (16.9)
สวมบางครั้ง	1,529 (53.2)
ไม่สวมเลย	861 (29.9)
3. การเคยร่วมเพศกับ**ชายอื่น (คู่นอนชั่วคราว)** ที่ไม่ใช่ แฟนหรือคู่รัก ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	1,224(100)
สวมทุกครั้ง	962(32.7)
สวมบางครั้ง	1,897(64.4)
ไม่สวมเลย	87(3.0)

เนื่องจากจำนวนข้อคำถาม และคะแนนรวมที่ไม่เท่ากัน ระหว่างนักเรียนชาย และหญิง จึงมีการปรับฐานคะแนนเต็ม ให้เป็น 100 คะแนน เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบกัน ได้ โดยดำเนินการดังนี้

คะแนนนักเรียนชาย = (คะแนนรวมของนักเรียนชาย/ 12)*100
คะแนนนักเรียนหญิง = (คะแนนรวมของนักเรียนหญิง/ 6)*100
จากนั้นจึงนำคะแนนที่สร้างใหม่นี้ มาวิเคราะห์ผลต่อไป

จากการวิเคราะห์เบื้องต้น (ดังปรากฏในตารางที่ 7) พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี (Mean) เท่ากับ 3.31 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std.Deviation) เท่ากับ 10.31 ค่ามัธยฐาน (Median) เท่ากับ 0.0 ต่ำสุด (Min) เท่ากับ 0 คะแนน สูงสุด (Max) เท่ากับ 88.33 คะแนน ซึ่ง ร้อยละ 88.5 ของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลือกมีคะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในระดับ 0 คะแนน หรือไม่เคยมีเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 7 คะแนนพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี

คะแนนพฤติกรรมทางเพศ ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวี	**จำนวน**	**ร้อยละ**
0 คะแนน	46,551	88.5
8.33 คะแนน	578	1.1
16.67 คะแนน	1,705	3.2
25.00 คะแนน	801	1.5
33.33 คะแนน	1,720	3.3
41.67 คะแนน	199	.4
50.00 คะแนน	951	1.8
58.33 คะแนน	69	.1
66.67 คะแนน	28	.1
75.00 คะแนน	11	.0
88.33 คะแนน	13	.0
ไม่ตอบ	384	0.7
รวม	52,626	100.0
ค่าเฉลี่ย (Mean) = 3.31	ค่ามัธยฐาน (Median) = 0.0	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) = 10.31	ต่ำสุด (Min) = 0.0 สูงสุด (Max) = 88.33	

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน

การวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม ใช้การวิเคราะห์แบบถดถอยโลจิสติกทวิภาค (Binary Logistic Regression Analysis) เนื่องจากเป็นวิธีวิเคราะห์ที่เหมาะสมกับการศึกษาที่มีตัวแปรตาม เป็นตัวแปรระดับกลุ่ม ซึ่งมี 2 กลุ่ม ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ตัวแปรตามคือ การมีเพศสัมพันธ์ และการไม่มีเพศสัมพันธ์ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2540: 202) โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนได้แก่

ก) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในระดับสองตัวแปร เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระทีละคู่ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในระดับหลายตัวแปร เพื่อพิจารณาว่าเมื่อนำตัวแปรอิสระพิจารณาร่วมกันทั้งหมดมีตัวแปรใดบ้างที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน นั้น ผู้วิจัยกำหนดให้ตัวแปรตาม คือการมีเพศสัมพันธ์ และกำหนดให้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ เป็นกลุ่มที่สนใจ และกลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ เป็นกลุ่มอ้างอิง

การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกทวิภาค มีเงื่อนไขว่าตัวแปรอิสระ ควรเป็นตัวแปรที่มีระดับช่วง ในกรณีที่ตัวแปรมีระดับการวัดต่ำกว่านั้นต้องแปลงค่าของตัวแปรให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ก่อนทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่สนใจให้ค่าเป็น 1 และกลุ่มอื่นให้ค่าเป็น 0 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548: 83)

การศึกษาครั้งนี้มีตัวแปรที่ต้องแปรค่าให้เป็นตัวแปรหุ่นทั้งหมด 5 ตัว ได้แก่ เพศ การศึกษา การพักอาศัย การใช้อินเตอร์เนต/เวบไซต์โป๊ หรือดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ ประสบการณ์การใช้สารเสพติด หรือการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ โดยในกรณีของการใช้อินเตอร์เนต/เวบไซต์โป๊ หรือดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ นั้น เนื่องจากผู้ตอบว่าเคยดูแต่ละประเภทมีไม่มากนัก จึงนำมาจัดกลุ่มเข้าด้วยกัน โดยถ้านักเรียนเคยดูอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็ถือว่าเคย (มีค่าเท่ากับ 1) การใช้สารเสพติด หรือการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ก็นำมาจัดกลุ่มเข้าด้วยกัน เช่นกัน กล่าวคือ ถ้าเคยใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ ก็ถือว่าเคย (มีค่าเท่ากับ 1) (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาที่แปรค่าให้เป็นตัวแปรหุ่น

ตัวแปร	การให้ค่า
1. เพศ	
ชาย	1
หญิง	0
2. สายการศึกษา	
สายอาชีพ	1
สายสามัญ	0
3. การพักอาศัย	
การพักอาศัยกับบุคคลอื่น/อยู่ตามลำพัง	1
การพักอาศัยบิดาและ/หรือมารดา	0
4. การดูอินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊หรือเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊	
เคย	1
ไม่เคย	0
5. การใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์	
เคย	1
ไม่เคย	0

การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิภาค สามารถทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม กับตัวแปรอิสระว่า ทิศทางความสัมพันธ์เป็นอย่างไร มีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด ในเชิงเปรียบเทียบกับกลุ่มที่กำหนดให้เป็นกลุ่มอ้างอิง มีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ และเป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่ โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวอธิบายได้ด้วยค่า อัตราส่วนโอกาส (Odds ratio) ซึ่งอัตราส่วนโอกาสคำนวณได้จาก โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ของกลุ่มที่สนใจของตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งหารด้วยโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ของกลุ่มอ้างอิงของตัวแปรนั้น และสำหรับความหมาย ของค่าอัตราส่วนโอกาส มี 3 ลักษณะ คือ

ถ้าค่าอัตราส่วนโอกาส มีค่ามากกว่า 1 หมายถึง กลุ่มที่สนใจศึกษามีโอกาส ที่จะมีเพศสัมพันธ์ มากกว่ากลุ่มอ้างอิง

ถ้าค่าอัตราส่วนโอกาส มีค่าเท่ากับ 1 หมายถึง กลุ่มที่สนใจศึกษามีโอกาส ที่จะมีเพศสัมพันธ์ ไม่แตกต่างจากกลุ่มอ้างอิง

ถ้าค่าอัตราส่วนโอกาส มีค่าน้อยกว่า 1 หมายถึง กลุ่มที่สนใจศึกษามีโอกาส ที่จะมีเพศสัมพันธ์ น้อยกว่ากลุ่มอ้างอิง

2.1 ผลการวิเคราะห์แบบถดถอยโลจิสติก โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระทีละคู่ (ดังตารางที่ 9)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน พบว่าค่า Odds ratio = 1.648 แสดงว่านักเรียนชายมีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนหญิง ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ และการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน พบว่าค่า Odds ratio = 1.932 แสดงว่านักเรียนที่อายุมากกว่ามีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่อายุน้อยกว่า ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน พบว่านักเรียนที่ศึกษาสายอาชีพ มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ศึกษาสายสามัญ (Odds ratio = 5.669) ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัย และการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน พบว่าค่า Odds ratio = 1.599 แสดงว่านักเรียนที่พักอาศัยกับบุคคลอื่น มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่พักกับบิดาและมารดา / บิดาหรือมารดา ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเคยดูอินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊ หรือดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊และการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน พบว่าค่า Odds ratio = 11.607 แสดงว่านักเรียนที่เคยดูอินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊มีโอกาส ที่จะมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยดูอินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊ ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ การใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียน พบว่าค่า Odds ratio = 22186.05 แสดงว่านักเรียนที่เคยใช้สารเสพติดมีโอกาส ที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยใช้สารเสพติด

ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ ดังกล่าว มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์และการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน พบว่าค่า Odds ratio = 1.143 แสดงว่านักเรียนที่ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์มากกว่ามีโอกาส ที่จะมีเพศสัมพันธ์ มากกว่านักเรียนที่ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์น้อยกว่า ซึ่งความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสัมพันธ์ ดังกล่าว มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ดังกล่าว เป็นการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิภาค จึงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทีละคู่ ยังไม่อาจสรุปได้ เพราะยังไม่ได้ควบคุมอิทธิพลจากตัวแปรอิสระอื่นๆ จึงได้ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในระดับหลายตัวแปรในขั้นตอนต่อไป

2.2 ผลการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแบบพหุ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในระดับหลายตัวแปร เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม 1 ตัว กับตัวแปรอิสระมากกว่า 1 ตัว โดยใช้สถิติวิเคราะห์โลจิสติกแบบพหุ

สำหรับการวิเคราะห์อิทธิพลของกลุ่มตัวแปรอิสระที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ โดยการวิเคราะห์ การถดถอยโลจิสติก ในเบื้องต้นจำเป็นต้องมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์พหุร่วมเชิงเส้น (Multicollinearity) ระหว่างตัวแปรอิสระ หากค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระคู่ใด มากเกิน 0.6 อาจจะเกิดปัญหาความสัมพันธ์พหุร่วมเชิงเส้น (Multicollinearity) หากพบลักษณะดังกล่าวควรใช้ตัวแปรใดตัวแปรหนึ่ง เป็นตัวแปรอิสระในสมการ (Blalock, 1972: 457) จากผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ตารางที่ 9) ไม่พบว่ามีตัวแปรคู่ใดที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงเกินปกติ จึงนำตัวแปรอิสระทั้ง 7 ตัว เข้าในสมการพร้อมกัน

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (n=53,010)

สมมติฐาน	1	2	3	4	5	6	7
1. เพศชาย	1.00	-0.007	-0.017	0.054	0.257	0.138	-0.055
2. อายุ	-0.007	1.00	0.024	0.512	0.300	0.204	0.203
3. การพักอาศัยกับบุคคลอื่น	-0.017	0.024	1.00	0.049	0.044	0.055	0.015
4. การศึกษาสายอาชีพ	0.054	0.512	0.049	1.00	0.230	0.216	0.077
5. เคยดูอินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊หรือเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊	0.257	0.300	0.044	0.230	1.00	0.182	0.076
6. เคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์	0.138	0.204	0.055	0.216	0.182	1.00	0.037
7. เกี่ยวกับโรคเอดส์	-0.055	0.203	0.015	0.077	0.076	0.037	1.00

การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกแบบพหุ เป็นการวิเคราะห์ โดยนำตัวแปรอิสระ 7 ตัว ได้แก่ เพศ อายุ สายการศึกษา การพักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นหรืออยู่ตามลำพัง การดูอินเตอร์เนต/เวบไซต์โป๊หรือดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ การเคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ และ ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ มาพิจารณาในสมการ ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิภาคแบบพหุ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายการแปรผัน ของการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนได้ ร้อยละ 49.4 ($R^2 = 0.494$) และตัวแปรอิสระ 7 ตัว ที่มีอิทธิพลต่อการอธิบายการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพอสรุปได้ว่า นักเรียนเพศชายมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง โอกาสที่นักเรียนจะมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นตามอายุที่เพิ่มขึ้น นักเรียนที่ศึกษาในสายสามัญมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์น้อยกว่าสายอาชีพ นักเรียนที่พักอาศัยกับบุคคลอื่น หรืออยู่ตามลำพัง มีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่า นักเรียนที่พักอาศัยกับบิดาและ/หรือมารดา นักเรียนที่ใช้อินเตอร์เนต/เวบไซต์โป๊ หรือดูวิดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่ไม่เคยใช้ และการมีความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์สูง นั้นพบว่ามีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่มีความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ต่ำ (ตารางที่ 10)

หากพิจารณาอิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ สามารถอภิปรายถึงทิศทางและสาเหตุของความสัมพันธ์ ได้ดังนี้

2.2.1 เพศ

เพศชายมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิงเพราะเพศชายกล้าได้กล้าเสีย อยากรู้อยากลอง รวมทั้งค่านิยมในสังคมไทยให้โอกาสในการมีเพศสัมพันธ์ของชายก่อนการสมรสได้มากกว่าเพศหญิง จึงมีโอกาสที่เพศชายมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง สอดคล้องกับการศึกษาของ อุบลรัตน์ ธนุจิวงค์ (2547) ได้ศึกษาแนวโน้มพฤติกรรมเสี่ยงการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับ ปวช.ปีที่ 2 ในพื้นที่ พบว่านักเรียนชายมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับคนรู้จักผิวเผิน มากกว่านักเรียนหญิง และการศึกษาของ บุญยง เกี่ยวการค้าและคณะ (2547: 26-28) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 พบว่านักเรียนชายมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิงในทั้ง 2 ระบบการศึกษา ในทำนองเดียวกันการศึกษาของสถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล (2550) เรื่องรายงานการสำรวจการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย

พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550 พบว่านักเรียนอาชีวศึกษา ชั้นปีที่ 2 เพศชาย มีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิงอย่างชัดเจน

2.2.2 อายุ

ยิ่งนักเรียนอายุมากขึ้นก็ยิ่งมีแนวโน้มที่จะเคยมีเพศสัมพันธ์ เพราะอายุที่เพิ่มขึ้นจะสะท้อนถึงประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้น อันจะมีผลต่อการแสดงออกซึ่งพฤติกรรม โดยการเรียนรู้และทดลองทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความคิดว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ และมีชีวิตในแนวทางของตนเอง สามารถแสดงออกซึ่งความคิด และการตัดสินใจกระทำต่าง ๆ รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์ ดังการศึกษาของ ศาริกา พัฒนสิน (2547) พบว่า อายุ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์และพฤติกรรมเสี่ยงการติดเชื้อเอชไอวี ที่เพิ่มขึ้นในนักเรียนอาชีวศึกษา ประเทศไทย เช่นเดียวกันกับการศึกษาของ ชาติวุฒิ ธนบัตร (2547) เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอ็ชไอวีในกลุ่มนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระบบการศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ.2547 และการศึกษาของจริยา น้ำทับทิม (2545) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพของเยาวชนไทย ที่ต่างก็พบว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถทำนายการมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชน โดยเมื่ออายุของเยาวชนเพิ่มขึ้นนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น

2.2.3 สายศึกษา

นักเรียนที่ศึกษาในสายอาชีพมีแนวโน้มที่จะเคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนสายสามัญ ทั้งนี้น่าจะเนื่องมาจากการศึกษาสายอาชีพเน้นเนื้อหาวิชาที่เป็นสาขาวิชาที่เลือก เรียนเป็นสองช่วงเวลา คือ ภาคเช้า และภาคบ่าย นักศึกษาสามารถเข้า-ออก สถาบันการศึกษาได้อย่างอิสระ มีเวลาว่างระหว่างเรียน มีโอกาสพบปะ และคบหาเพื่อนฝูง ที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งเพศเดียวกัน และเพื่อนต่างเพศ ส่งเสริมให้เกิดการแสดงออกของพฤติกรรมต่าง ๆ มีกิจกรรมการพบปะสังสรรในกลุ่มเพื่อน ซึ่งนำไปสู่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ด้วย ซึ่งการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของสถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล (2550) เรื่องรายงานการสำรวจการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550 ที่พบว่าประสบการณ์ของการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนอาชีพ (อาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2) มีมากกว่านักเรียนสายสามัญ (มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5) ทั้งยังพบว่าในกลุ่มนักเรียนสายสามัญ (มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5) มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก กับคู่รัก หรือแฟนและคนที่รู้จักกันคุ้นเคยน้อยกว่านักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 จากรายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา ฉบับที่ 27 (2550) พบว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประชากรวัยรุ่นที่มีอายุใกล้เคียงกัน คือนักเรียน

สายสามัญ (มัธยมศึกษาปีที่ 5) และนักเรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษา ชั้นปีที่ 2) พบว่า นักเรียนสายอาชีพ เป็นกลุ่มที่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาแล้วสูงกว่า

2.2.4 การพักอาศัย

ผลการศึกษานี้พบว่า นักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบุคคลอื่นมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับบิดาและ/ หรือมารดา ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะว่าผู้ที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา น่าจะได้รับการดูแลเอาใจใส่ และคอยกำกับความเป็นอยู่และพฤติกรรมของบุตรได้อย่างใกล้ชิด รวมทั้งสามารถให้คำปรึกษา เรื่องส่วนตัว และการคบหาเพื่อน ซึ่งสามารถป้องกันพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น และการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ ได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Rwenge (1995) เรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในกลุ่มเยาวชนเมืองบาเมนดา ประเทศแคเมอรูน พบว่า เยาวชนที่อาศัยอยู่กับบิดาและ/ หรือมารดา ช่วยลดโอกาสการมีเพศสัมพันธ์ได้เช่นเดียวกับการอาศัยอยู่กับญาติใกล้ชิด เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย ก็มีผลในเชิงป้องกันการมีเพศสัมพันธ์เช่นกัน ในขณะที่อยู่กับพี่น้องตามลำพังหรือกับบุคคลอื่น โดยทั่วไปเพิ่มโอกาสในการมีเพศสัมพันธ์ การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอ็ชไอวีในกลุ่มนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระบบการศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ของ ชาติวุฒิ ธนบัตร (2547) พบในทำนองเดียวกันว่า นักเรียนการพักอาศัยกับบิดามารดามีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ น้อยกว่านักเรียนที่พักอาศัยกับบุคคลอื่น การศึกษาของ ระพีพรรณ ภู่ผกาพันธ์พงษ์ (2540) เรื่องการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา มีพฤติกรรมทางเพศ ในลักษณะเพียงการ กอด จูบ มากกว่านักเรียนที่อยู่กับเพื่อน หรือพักอาศัยตามลำพัง ส่วนนักเรียนที่พักอาศัยกับเพื่อน หรืออยู่ตามลำพัง มีแนวโน้มการตัดสินใจมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานมากกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ ศาริกา พัฒนสิน (2547) ที่พบว่า การพักอาศัยกับบิดามารดา เป็นปัจจัยป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ส่วนการศึกษาของ วรัญญู กุลดิลก (2541: 128) ที่ศึกษาทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิตที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา จะมีทัศนคติที่ยอมรับในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่านิสิตที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา

2.2.5 การดูอินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊ หรือเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊

การดูอินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊ หรือเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน กล่าวคือ ผู้ที่เคยดูภาพ รายการ ละครจากสื่อต่างๆไม่ว่าจะเป็นอินเตอร์เนต/ เวบไซต์ หรือเคยดูวีดีโอ/ หนังสือ มีแนวโน้มที่จะเคยมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าผู้ที่ไม่เคยดู ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะ การใช้สื่อลามก ประเภทอินเตอร์เนต/เวบไซต์ ที่มีรูปโป๊ เปลือย หรือมีฉากการร่วมเพศ ย่อมกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศสูงขึ้น เกิดการอยากทดลอง และอยากเลียนแบบ ประกอบกับวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง มีการคบหาเพื่อนฝูงหลากหลายทั้งเพื่อนร่วมชั้นเรียนและเพื่อนทางอินเตอร์เนต รวมทั้งสามารถออกไปพบปะสังสรรกันได้แล้ว ย่อมส่งผลให้มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กันได้มากขึ้น ผลจากการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ กิตติพงศ์ พลเสน (2548) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่า การดูสื่อลามก เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อ การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาที่เพิ่มขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร นอกจากนี้การศึกษาของ สุมาลี ตราชู (2550) เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น และการป้องกัน ในตำบลน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น และ การศึกษาของ สมศักดิ์ วงศาวาส และคณะ (2547) เรื่องแนวโน้มพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในสถานศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ปี 2545-2547 ต่างก็พบความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ สื่อลามกต่าง ๆ จากอินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊ หรือการดูวิดีโอโป๊ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริมให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อังสนา บุญธรรม (2535) และทวีวรรณ ชาลีเครือ (2543) ที่พบว่า สื่อลามกต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเทปโทรทัศน์หรือภาพยนต์ และหนังสือโป๊ ปลุกอารมณ์ ทำให้มีเพศสัมพันธ์มากขึ้น นอกจากนี้การศึกษาของ นิกร ดุสิตสิน และคณะ (2544) เรื่อง การส่งเสริมบทบาทชาย เพื่อรับผิดชอบด้านอนามัยเจริญพันธุ์ โดยใช้โปรแกรมให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้ ยังพบว่า ปัญหาเรื่องเพศ และบทบาทของหญิงชายส่วนหนึ่งมาจากการรับสื่อวีดีโอ หรือหนังสือโป๊ที่มีภาพรักร่วมเพศ ซึ่งเป็นสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น

2.2.6 การเคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์

การเคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน ซึ่งนักเรียนที่ใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก่อนมีเพศสัมพันธ์ มีแนวโน้มที่จะเคยมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ภัสสร ลิมานนท์ (2544) ที่พบว่า การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ทำให้วัยรุ่นขาดความยั้งคิด ขาดสติสัมปชัญญะ และการควบคุมตนเองลดลง การดื่มสุรานี้เพิ่มความเสี่ยงต่อการที่เพศหญิงจะ

ถูกชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายยิ่งขึ้น นอกจากนี้วัยรุ่นบางกลุ่มเชื่อว่า การดื่มสุราและการใช้สารเสพติดบางชนิดช่วยให้เพิ่มความสุขมากขึ้นเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งผลการศึกษาข้างต้นสอดคล้องกับการศึกษาของ สุมาลี ตราชู (2550) นวลตา อาภาคัพภะกุล (2549) สมศักดิ์ วงศาวาส และคณะ (2547) และ อังสนา บุญธรรม (2535) ที่พบว่า การดื่มสุรา/สิ่งมึนเมา การดื่มเหล้า/เบียร์ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี สอดคล้องกับการศึกษาของ สิรินทร์ ศาสตรานุรักษ์ และการศึกษาของ Adefuye และคณะ (2552) เรื่อง พฤติกรรมทางเพศเสี่ยงทางเพศและการรับรู้ของความเสี่ยงต่อเอชไอวีของนักเรียนวิทยาลัยเพื่อการวางแผนการจัดรณรงค์ พบว่า การใช้สารเสพติด หรือดื่มแอลกอฮอล์ นั้นออกฤทธิ์ยับยั้งการทำงานของระบบสมอง ทำให้ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ จึงนำไปสู่การมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้

2.2.7 ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์

หลังจากควบคุมให้ตัวแปรอิสระอื่นๆ คงที่ ผลที่ได้เปลี่ยนไปจากการวิเคราะห์ในระดับ 2 ตัวแปร โดยพบว่า นักเรียนที่มีคะแนนความรู้แ ละความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับที่สูงมีเพศสัมพันธ์น้อยกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้น่าจะเนื่องมาจาก การมีความรู้และความตระหนักในระดับสูงจะมีความระมัดระวัง และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ซึ่งวิธีการที่ดีที่สุด คือการไม่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ ธนัตภณ ตะพังพินิจการ (2549) พบว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษา และความคิดเห็นที่ถูกต้องต่อการมีเพศสัมพันธ์ สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้ โดยผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการมีเพศศึกษาที่ถูกต้องจะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์น้อยกว่า รวมทั้งการศึกษาของ สุพัตรา พรหมเรนทร์ (2550) เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และการรับรู้ความรุนแรงของการมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี จะทำให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นดังกล่าว มีเพศสัมพันธ์ น้อยลง

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกทวิภาคแบบพหุ ความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพศสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระต่างๆ (n=53,010)

รายการ	พิจารณาความสัมพันธ์ทีละคู่ odds ratio	ผลการทดสอบ	แบบพหุ odds ratio	ผลการทดสอบ
1. เพศชาย	1.648	✓*	0.812	✓*
2. อายุ	1.932	✓*	1.497	✓*
3. การศึกษาสายสามัญ	5.669	✓*	2.343	✓*
4. การพักกับบุคคลอื่น หรืออยู่ตามลำพัง	1.599	✓*	1.345	✓*
5. เคยดูอินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊หรือเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊	11.607	✓*	6.574	✓*
6. เคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์	22186.05	✓*	12952.86	✓*
7. ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์	1.143	✓*	0.993	✓*
-2 Log likelihood			29426.135	
Cox & Snell R Square			0.294	
Nagelkerke R Square			0.494	

✓ = เป็นไปตามสมมติฐาน * = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

-2 Log likelihood = เป็นการทดสอบความเหมาะสมของ Model (Goodness of fit)

Nagelkerke R Square = สมการที่สร้างขึ้นนี้สามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามได้ (ร้อยละ)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ เลือกเฉพาะกลุ่มนักเรียน ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ เท่านั้น เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ หากนำตัวอย่างของนักเรียนทั้งหมดมาใช้ ในการวิเคราะห์พหุถดถอย จะไม่สอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์แบบนี้ เพราะตัวแปรตาม มีค่าเบ้หรือ กระจุกตัวส่วนใหญ่ อยู่ที่ค่า 0 คือ ไม่มีเพศสัมพันธ์ ส่วนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีอยู่เพียง 8,933 ราย ดังนั้นในการวิเคราะห์ส่วนนี้ จึงเหลือตัวอย่างเพียง 8,933 ราย จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี กล่าวคือพิจารณาว่ามีเพศสัมพันธ์โดยมีการป้องกันตัวเอง ด้วยการสวมถุงยางอนามัยทุกครั้ง บางครั้ง หรือไม่สวมเลย (ดังได้กล่าวไว้โดยละเอียดในหน้า 40-45)

ผลจากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) ผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 8,933 ราย พบว่าไม่มีตัวแปรอิสระใดที่มีความสัมพันธ์กันเกิน 0.6 (ตารางที่ 11) ดังนั้นสามารถนำตัวแปรทั้งหมดเข้าสู่สมการถดถอยแบบพหุได้พร้อมกัน

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระเฉพาะผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ (n=8,933)

สมมติฐาน	1	2	3	4	5	6	7
1. เพศชาย	1.00	0.070	-0.067	0.036	0.121	0.117	-0.026
2. อายุ	0.070	1.00	0.051	0.321	0.022	0.004	0.118
3. การพักอาศัยกับบุคคลอื่น หรืออยู่ตามลำพัง	-0.067	0.051	1.00	0.052	0.002	0.025	0.042
4. การศึกษาสายอาชีพ	0.036	0.321	0.052	1.00	-0.010	-0.001	0.010
5. การเคยดูอินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊หรือเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊	0.121	0.022	0.002	-0.010	1.00	0.009	0.021
6. การเคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์	0.117	0.004	0.025	-0.001	0.009	1.00	-0.016
7. เกี่ยวกับโรคเอดส์	-0.026	0.118	0.042	0.010	0.021	-0.16	1.00

3.1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุ

ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุ(ตารางที่ 12) สรุปได้ว่าตัวแปรอิสระทั้งหมด 7 ตัวแปร ร่วมกันอธิบายการแปรผันของพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอช ไอวีของนักเรียน ได้ร้อยละ 17.5 (R^2 = 0.175) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และในจำนวนตัวแปรอิสระทั้งหมดนั้น ภายหลังจากการควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวอื่น ๆ แล้วพบว่ามีเพียง 6 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของกลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ตัวแปรเพศ อายุ การศึกษา การพักอาศัย การเคยดูอินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊หรือเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ และการเคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ ส่วนตัวแปรความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี

3.1.1 เพศ

เมื่อควบคุมให้ตัวแปรอิสระอื่นคงที่แล้วยังคงพบว่าเพศชาย มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้ส่วนหนึ่งน่าจะเนื่องมาจากค่านิยมในเรื่องเพศ เพศชายค่อนข้างมีอิสระในเรื่องทางเพศ กล้าได้กล้าเสีย อยากรู้อยากลอง จึงมีโอกาสที่เพศชายมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศหญิง รวมทั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ มีแนวโน้มที่ขาดการป้องกันที่ถูกต้องด้วย ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากยังมีความเชื่อว่าการสวมถุงยางอนามัย ทำให้เป็นอุปสรรคต่อความสุขทางเพศ หรืออาจจะคิดว่าการสวมถุงยางอนามัยเป็นการแสดงถึงความไม่มั่นใจว่าตนเองปลอดภัยจากโรค และเป็นเรื่องยุ่งยาก ดังนั้น จึงเป็นไปได้ที่เพศชายที่ เคยมีเพศสัมพันธ์มีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีต่ำกว่าเพศหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์

3.1.2 อายุ

เมื่อควบคุมให้ตัวแปรอิสระอื่นคงที่แล้ว ในสมการถดถอยแบบพหุ ยังคงพบว่านักเรียน ที่อายุมากกว่ามีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่านักเรียนที่อายุน้อยกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจากอายุที่เพิ่มขึ้นจะสะท้อนถึงประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้น อาจจะมีผลต่อการแสดงออกซึ่งพฤติกรรม โดยการเรียนรู้และทดลองทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีความคิดว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่ และมีชีวิตในแนวทางของตนเอง สามารถแสดงออกซึ่งความคิด และการตัดสินใจกระทำต่าง ๆ รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์ ด้วย กลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุมาก นอกจากจะเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์แล้ว ยังมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศโดยขาดความยั้งคิด ขาดการป้องกันด้วย อันพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ได้

ดังนั้น อายุที่มากกว่าจึงมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีสูงกว่านักเรียนที่อายุน้อยกว่า

3.1.3 การศึกษา

เมื่อควบคุมให้ตัวแปรอิสระอื่นคงที่แล้วในสมการถดถอยแบบพหุ พบว่านักเรียนที่ศึกษา ในสายสามัญมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่ำกว่านักเรียนที่ศึกษาในสายอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก การศึกษาสายอาชีพมีชั่วโมงเรียนไม่เต็มวัน และค่อนข้างยืดหยุ่นทำให้มีเวลาว่าง ทั้งยังไม่ถูกกำกับดูแลอย่างเข้มงวดในเรื่องการเข้าเรียนดังเช่นนักเรียนสายสามัญ จึงเป็นไปได้ว่านักเรียนในสายอาชีพจะมีโอกาสไปทำกิจกรรมนอกเหนือจากการเรียน รวมทั้งโอกาสในการมีพฤติกรรมทางเพศ และเมื่อมีพฤติกรรมทางเพศแล้ว กลุ่มนี้น่าจะเสี่ยงสูงกว่าอันอาจจากการที่มีอิสระค่อนข้างสูง หรือได้รับการดูแลให้คำปรึกษาในด้านการดำเนินชีวิต และเพศศึกษาน้อยกว่าโรงเรียนสายสามัญ ดังนั้นการศึกษาสายอาชีพมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอช ไอวีสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาในสายสามัญ

3.1.4 การพักอาศัยกับบุคคลอื่นหรืออยู่ตามลำพัง

เมื่อควบคุมให้ตัวแปรอิสระอื่นคงที่แล้วในสมการถดถอยแบบพหุ ยังคงพบว่านักเรียนที่พักอาศัยกับบุคคลอื่นหรืออยู่ตามลำพัง มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่า นักเรียนที่พักบิดาและ/ หรือมารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจากการพักอาศัยกับบุคคลอื่นหรือตามลำพังนั้น ทำให้ขาดบิดามารดา ที่จะคอยให้คำปรึกษา คอยชี้แนะ คอยควบคุมกำกับ สามารถทำอะไรได้ค่อนข้างอิรสระ และเมื่อมีเพศสัมพันธ์จึงขาดการยับยั้งช่างใจ ขาดการป้องกันที่ดี ดังนั้นการพักอาศัยอาศัยกับบุคคลอื่นหรืออยู่ตามลำพัง จึงมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีสูงกว่านักเรียนที่พักอาศัยกับบิดาและ/หรือมารดา

3.1.5 การเคยดูอินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊หรือเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊

เมื่อควบคุมให้ตัวแปรอิสระอื่นคงที่แล้วในสมการถดถอยแบบพหุ ยังคงพบว่านักเรียนที่เคยดูอินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊และเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่า นักเรียนที่ไม่ดูอินเตอร์เนต/เวบไซต์โป๊อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก การใช้สื่อลามก ประเภทอินเตอร์เนต/เวบไซต์ ที่มีรูปโป๊ เปลือย หรือมีฉากการร่วมเพศ เช่นเดียวกับวีดีโอโป๊/หนังสือโป๊ สื่อลามกเหล่านี้นอกจากจะกระตุ้นให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์แล้ว สื่อเหล่านี้มักนำเสนอการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกัน จึงอาจจะทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ขาดการป้องกันที่ดี ดังนั้นนักเรียนที่เคยดูอินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊หรือเคยดู

วีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ จึงมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอช ไอวีสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยดูอินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊หรือเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊

3.1.6 การเคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์

เมื่อควบคุมให้ตัวแปรอิสระอื่นคงที่แล้วในสมการถดถอยแบบพหุ ยังคงพบว่านักเรียนที่ใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่า นักเรียนที่ไม่ใช้สารเสพติดก่อนมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจาก การใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ สารเหล่านี้ทำให้ขาดสติไตร่ตรองต่างๆ หากมีเพศสัมพันธ์ก็จะมีแนวโน้มที่จะไม่ได้เตรียมการ ไม่ได้ตระหนักหรือใช้วิธีป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ดังนั้นนักเรียนที่เคยใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์จึงมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี สูงว่านักเรียนที่ไม่ใช้สารเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์

3.1.7 ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์

เมื่อควบคุมให้ตัวแปรอิสระอื่นคงที่แล้ว พบว่านักเรียนที่มีคะแนนความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับที่สูงมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงที่สูงกว่านักเรียนที่มีคะแนนความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับที่ต่ำ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากความรู้เพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอต่อการนำไปสู่ความตระหนักและการปฏิบัติพฤติกรรมที่ปลอดภัย ทั้งนี้ปัจจัยที่เป็นสิ่งเร้าอื่นๆ เช่น สื่อลามก การชักชวนจากเพื่อน อาจจะเนื่องมาจากการถูกชักชวน ถูกขอร้องจากเพื่อนเพศ เดียวกัน เพศตรงข้าม แฟน หรือคู่รัก และหากการมีเพศสัมพันธ์โดยปราศจากการต่อรองจากแฟน หรือคู่รัก หรือการป้องกันอาจจะมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อพฤติกรรมมากกว่าการมีความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์ ดังนั้นนักเรียนที่มีความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์มากกว่า ก็อาจจะมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี สูงกว่านักเรียนที่มีความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์น้อยกว่าได้ (ตารางที่ 12)

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ห้องสมุดงานวิจัย

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณของกลุ่มตัวอย่าง (n=8,933 ราย)

ตัวแปรอิสระ	b	β	*p-value*
ค่าคงที่	0.076		0.016
1. เพศชาย (กลุ่มอ้างอิงคือเพศหญิง)	0.088	0.027*	0.010
2. นักเรียนที่อายุมากกว่า (กลุ่มอ้างอิงคือ นักเรียนที่อายุน้อยกว่า)	0.057	0.042*	0.000
3. นักเรียนที่พักอาศัยกับบุคคลอื่นหรืออยู่ตามลำพัง (กลุ่มอ้างอิง คือ นักเรียนที่พักอาศัยกับบิดามารดา/ บิดาหรือมารดา)	0.144	0.042*	0.000
4. นักเรียนสายอาชีพ (กลุ่มอ้างอิง คือ นักเรียนสายสามัญ)	0.136	0.035*	0.000
5. นักเรียนที่เคยดูอินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊ หรือเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊ (กลุ่มอ้างอิง คือ นักเรียนที่ไม่เคยดูอินเตอร์เนต/ เวบไซต์โป๊และเคยดูวีดีโอโป๊/ หนังสือโป๊)	0.205	0.032*	0.001
6. นักเรียนที่เคยใช้สารเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์(กลุ่มอ้างอิง คือ นักเรียนที่ไม่เคยใช้สารเสพติดและดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์)	1.338	0.386*	0.000
7. คะแนนความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับโรคเอดส์	-0.004	-0.003	0.742
$R = 0.418$ $R^2 = 0.175$ $F = 258.86$*			

หมายเหตุ: t = สถิติการทดสอบแบบที R^2 = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

b = ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย * = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05